

4) Første behandling af lovforslag nr. L 68:*Forslag til koncernskattelov.*

Af Glistrup (FP) m. fl.

(Fremsat 23/11 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foi-ghel):**

Det fremsatte lovforslag betegner sig som et forslag til koncernskattelov. Efter lovforslaget kan 2 juridiske personer indbyrdes yde hinanden bidrag med den virkning, at giveren kan trække sit bidrag fra ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, mens modtageren omvendt medregner det modtagne beløb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Betingelserne for, at giveren kan opnå fradragsret, er, at bidraget indtægtsføres ved opgørelsen af modtagerens danske skattepligtige indkomst, og at skattemyndighederne inden en vis frist får meddelelse om overdragelsen.

Forslaget begrundes med, at praksis vedrørende selskabsskattelovens bestemmelse om sambeskatning af selskaber forekommer såvel urimelig som uforståelig. Hertil vil jeg gerne knytte følgende kommentarer:

Efter lovforslagets tekst og bemærkningerne hertil er koncernsituationen omfattet af reglerne, men hverken teksten eller bemærkningerne afgrænser det koncernbegreb, som har relation til lovforslaget. Der tales blot om 2 juridiske personer. Medens lovttekstens ordlyd på grund af sin generelle karakter ikke kan give anledning til terminologiske vanskeligheder, kan lovens overskrift, »koncernskattelov«, ikke forenes med den selskabsretlige koncerndefinition, der ikke går så vidt som lovtteksten. Det må derfor præciseres, hvad der egentlig skal forstås ved 2 juridiske personer. Det må f. eks. klarlægges, om forslaget tillige omfatter interessentskaber og kommanditselskaber, eller om man forudsætter, at der skal være tale om juridiske personer, der beskattes på samme måde.

Forslaget er efter min opfattelse alt, alt for vidtgående, og det er slet ikke muligt på forhånd at overskue alle de uheldige konsekvenser, det kunne få. Jeg kan foreløbig nævne, at forslaget synes at medføre, at udbyttebetalinger i en række tilfælde kan erstattes af de

omhandlede fradrag, der i modsætning til udbytte kan fradrages i det ydende selskabs indkomst. De foreslåede regler harmonerer heller ikke med reglerne i ligningslovens § 14 om løbende ydelser. Det anføres i forslaget bemærkninger, at forslaget gør de nuværende regler om datterselskabslempelser overflødige. Jeg kan ikke se rettere, end at en ophævelse af reglerne om datterselskabslempelser vil medføre en skærpelse af beskatningen for de selskaber, der efter de gældende regler får datterselskabslempelser for udbytte fra udenlandske selskaber.

Der siges ikke noget som helst om bidragenes form, og man må derfor gå ud fra, at det f. eks. kan dreje sig om usikrede gældsbreve, hvilket jo ikke gør mulighederne for uheldige transaktioner mindre. Hvis bidragene ydes uden noget som helst vederlag – det er det, der synes at være tanken – forekommer det mig, at transaktionerne kan komme i strid med reglerne i aktieselskabsloven. Men jeg går ud fra, at forslagsstillerne har gjort sig dette klart.

På baggrund af disse bemærkninger skal jeg meddele, at jeg ikke kan anbefale det fremsatte lovforslag til vedtagelse.

Stavad (S):

Da vores ordfører, hr. Karl Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg ganske kort afvise det fremsatte lovforslag. Vi ønsker ikke at åbne for nye manipulationsmuligheder.

Eva Møller (KF):

Fremskridtspartiet anfører i sine bemærkninger til det foreliggende lovforslag, at »alle de udviklede problemer, der er forbundet hermed, løses på en enkel og klar måde ved nærværende lovforslag, der ikke blot vil gøre hektokilovis af ufordøjede og vanskeligt tilgængelige skattefortolkninger og skatteafgørelser til makulatur, men som tilmed vil løse de problemer, som lovgivningsmagten står over for med henblik på eventuelle ændringer af § 31«.

Jeg vil gerne sige, at vi er enige med fremskridtspartiet i, at der med dette lovforslag sikkert nok løses en lang række problemer, men til gengæld mener vi, at lovforslaget vil skabe lige så mange nye problemer. Derfor

[Eva Møller]

synes vi ikke, at det er rimeligt at gennemføre lovforslaget.

Jeg skal ud af en række af de nye problemer, vi mener lovforslaget vil skabe, pege på det, som fremskridtspartiet også selv anfører i sine bemærkninger til lovforslaget, nemlig at »koncernbegrebet i nærværende forslag er følgelig et helt, helt andet end i selskabsskattelovene«. Vi mener, at det giver en uklarhed, som er vanskelig at leve med, at man har 2 forskellige koncernbegreber i dansk lovgivning, og vi ønsker det samme koncernbegreb alle vegne. Vi er bekymrede for, om det efter det foreliggende lovforslag vil være muligt at lade en del af det, der i øjeblikket udbetales som udbytte, gå ind i form af de omhandlede bidrag. Også det mener vi er en betænkelighed, som vi ikke kan leve med.

Endelig tales der i lovforslaget om, at man kan ophæve reglerne om datterselskabslempe. Vi mener, at man efter fremskridtspartiets lovforslag når frem til, at de datterselskaber, der får udbytte fra et udenlandsk selskab, vil få en hårdere beskatning, og heller ikke det er vi særlig tilfredse med.

Endelig mener vi ikke, at det fremgår klart af lovforslaget, i hvilken form man forestiller sig at disse bidrag skal kunne ydes fra den ene juridiske person til den anden.

Vi mener altså, at selv om der løses nogle problemer, så skabes der lige så mange, og derfor kan vi ikke medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Knud Andersen (V):

Forslagsstillerne til det fremsatte lovforslag til koncernskattelov giver i bemærkningerne udtryk for ønsket om en forenklet og mere gennemskuelig måde at overføre midler på mellem 2 juridiske personer. Venstre vil gerne medvirke til at gøre tilværelsen lettere for erhvervslivet, og hvis det samtidig kan gøre det lettere at gennemskue trufne dispositioner, så synes vi, at vi hermed er på rette vej.

Det konkrete lovforslag til koncernskattelov er meget bredt i sit indhold, og det kan derfor være vanskeligt at overskue konsekvenserne af forslagens gennemførelse. Det må derfor afklares, hvilken slags virksomheder det drejer sig om, på en mere præcis måde, end at de blot skal have det samme regnskabsår.

Venstre har megen forståelse for, at der i den enkelte virksomhed kan og skal ske en kapitaldannelse, som kan danne baggrund for senere og øgede investeringer, og lettelser, der alene tjener dette formål, vil vi gerne være med til at se på. Men vi kan ikke medvirke til lempelser, der alene tjener det formål, at virksomheden slipper for at betale skat af sit overskud.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at venstre vil se positivt på ideen i forslaget, men jeg må samtidig meddele, at vi i dets nuværende udformning ikke kan anbefale dets vedtagelse.

Inger Harms (SF):

Tilsyneladende er det et meget simpelt forslag, fremskridtspartiet kommer med her:

»Når 2 juridiske personers regnskabsår har samme udløbsdag, kan den ene med virkning for det pågældende års skatteopgørelse yde den anden bidrag, som er fradragsberettigede for yderen og skattepligtige for modtageren.«

Yderligere skriver hr. Glistrup i bemærkningerne:

»Således som de danske skattelove i øjeblikket er indrettet, er der overalt tale om en proportional skat af størrelsesordenen ca. 40 pct. Der er derfor normalt ikke væsentlige fiskale interesser knyttet til, om et beløb optræder som indtægt hos den ene eller den anden juridiske person.«

Her er det, at man, hvis man ikke tænker nøjere over det, fristes til at sige til sig selv: ja, sådan må det være – men den holder imidlertid ikke. Lovforslaget er meget kortfattet udformet, måske af psykologiske grunde, men de bagvedliggende problemer, der er yderst komplicerede, betyder, at forslaget er helt urealistisk. Det vil jeg begrunde med følgende:

For det første er der allerede vidt spillet rum for overførsel mellem koncernselskaber. For det andet vil loven give store muligheder for spekulation, f. eks. overførsel af bidrag med fradragsret til selskaber i skattelylande o. lign. For det tredje vil loven helt eliminere aktieavancebeskatningsloven, idet pengene, dvs. betalingen, efter forslaget kan ydes som koncernbidrag.

Jeg skal imidlertid give hr. Glistrup ret i hans kritik af sambeskatningsvilkårene som

[Inger Harms]

værende alt for bureaukratiske, men det er de imidlertid, fordi de skal begunstige erhvervslivet. Især kan det kritiseres, at udenlandske selskaber kan være med i sambeskatningen, idet det betyder, at underskuddet i udlandet kan fratrækkes, mens overskud ikke reelt medregnes – på grund af dobbeltbeskatningsreglerne.

Jeg skal derfor på socialistisk folkepartis vegne sige fra over for lovforslaget. Det ligger langt fra, hvordan vi i SF mener at sambeskatningen af selskaber skal foregå. Men det er jo kun naturligt, da vores skattepolitik bygger på begrebet solidaritet og skat efter evne-principper.

Emmert Andersen (CD):

Nærværende forslag til koncernskattelov er jo ret kortfattet, selv om det er et meget komplekst område. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det vil medføre en forenkling. Det er jo også rigtigt. Om det også medfører en forbedring, må vi undersøge. Jeg forstår egentlig godt mange af intentionerne i forslaget, og jeg kan måske være enig i mange af dem, men jeg mener, at vi trænger til at få mange nærmere oplysninger for bl.a. at undgå u hensigtsmæssige følger. Jeg vil ikke forkaste forslaget, jeg vil heller ikke gå ind for det, men jeg vil meget gerne kigge på det i udvalget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke støtte lovforslaget, sådan som det foreligger, og jeg kan som begrundelse bare henvise til skatteministerens ord heroppefra før.

Glistrup (FP):

»Og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær.« Det kan vist roligt stå som overskriften over så at sige alt det, vi foreløbig har hørt fra denne talerstol vedrørende det foreliggende forslag.

Man er – det er faktisk det, der skinner igennem alt det, der er blevet fremført af indvendinger mod dette forslag – dybt forvirret over, at et sådant komplekst område pludselig kan indrettes på en så enkel måde, at man faktisk kan spare alt det, der er af administration og af tærskerier frem og tilbage. Så begynder man at sige: ja men kan det virkelig være rigtigt, at tingene kan gøres så

enkelt, når vi nu har hele den kæmpeuddannelse og -udvikling hos de specialister, som fumler rundt inden for det område, der her er tale om? Men det kan lade sig gøre, og selv om man altså endnu ikke har fået forslaget kært, så håber jeg, at de forskellige, der er kommet med indvendinger, vil tænke det igennem. Så vil de ret givet komme til det resultat, at indvendingerne ikke holder.

Hvis vi går igennem, hvad der faktisk er blevet sagt imod dette forslag, ser vi, at en serie indvendinger går på, at man ikke holder af og ikke synes, at det er særlig klart, det koncernbegreb, som dette forslag arbejder med, og det blev sagt af den konservative ordfører, at det er uheldigt, at der her tydeligvis er tale om et andet koncernbegreb end det koncernbegreb, vore selskabsretlige love opererer med. Ja men under alle omstændigheder er det koncernbegreb, man har i selskabslovene, aldeles uegnet på skatteområdet, det bruges jo heller ikke i øjeblikket på skatteområdet, så det er under ingen omstændigheder nogen som helst sagligt holdbar indvending. At vi i fremskridtspartiet mener, at koncernreglerne i selskabslovene, der er fra 1973, burde afskaffes igen, er i den forbindelse blot en bibemærkning.

Skatteministeren mente, at det var uklart, hvad det var for et koncernbegreb, forslaget her opererede med, og han rejste spørgsmålet: er det således, at interessentskaber og kommanditselskaber skal betragtes som juridiske personer i denne relation? Det mente jeg i og for sig ikke at der kunne ligge noget særligt fortolkningsproblem i. Interessentskaber har fra 1903 ikke været opfattet som juridiske personer i skattelovgivningen, og hvorfor de nu pludselig skulle være juridiske personer i denne forbindelse, er svært at sige. Kommanditselskaber har det på samme måde, bortset fra at de i en periode – jeg tror det var fra 1940 til 1962 – var inde under selskabsbeskatningen. Det har altså ændret sig nu, således at vi har en ganske klar gengivelse af, hvad der er juridiske personer i selskabsskattelovgivningen, og det er det, forslaget henholder sig til.

Men så havde skatteministeren som sit andet alternativ: skal det så være den samme type selskaber? Nej, heller ikke det. Det, der er det helt oplagte, typiske eksempel i praksis, er, at anpartsselskaber og aktieselskaber meget vel kan indgå i samme koncern og

[Glistrup]

sambeskattes i øjeblikket. Her siges det bare: når der er flere juridiske personer. Det, der er, skal vi sige det måske lidt kontroversielle, og som jeg ved at man har arbejdet med i skatteministeriet i hvert tilfælde før minister-skiftet, er: skal andelsselskaber og aktieselskaber kunne sambeskattes, altså skal FDB og Irma kunne sambeskattes – for at udtrykke det på den måde? Det mener vi at de skal kunne, fordi FDB og Irma jo er selskaber, som begge to beskattes med disse ca. 40 pct. Den helt nøjagtige definition af, hvad der er en koncern i denne forbindelse, er, at de virksomheder er koncernforbundne, som selv erklærer at være koncernforbundne – så enkelt er det.

Den anden type indvendinger var, at der kunne laves en bunke manipulationer. Det eneste eksempel på manipulation, vi hørte, kom vistnok fra SFs ordfører, der sagde: hvad nu, hvis det modtagende selskab er i et skattelyland? Ja men det kommer ikke ind, fordi man netop har opstillet den betingelse, at det modtagende selskab skal være dansk skattepligt undergivet. De andre ting, der blev nævnt, kan jeg ikke på nogen som helst måde opfatte som manipulationer, for nok bliver det ydende selskab skattefrit, men det modtagende selskab får en ganske tilsvarende skattepligt, så der går ikke noget fra kejseren. Kejseren får, hvad hans er, bortset selvfølgelig fra underskudssituationen, hvor én af virksomhederne har negativ skattepligtig indkomst. Det er jo netop overensstemmende med det, man tilsigter med hele sambeskatningsinstituttet, at der ikke, fordi en forretningsmæssig helheds indtægter fordeles sig på en måde, så der kommer en særlig stor positiv indtægt det ene sted og en negativ det andet sted, af den grund pludselig skal pålægges en ekstra skat. Derfor får kejseren, hvad kejserens er, og det sker med fuldstændig rimelighed.

Der er ikke nogen som helst grund til at sige: ja men det kan træde i stedet for udbytte, for der er ikke nogen grund til at dobbeltbeskatte udbytter, i hvert tilfælde ikke mellem juridiske personer. Man kan diskutere udbytteudlodninger, når de sker til fysiske personer, altså til nogle, der kan spise rugbrød for pengene eller forbruge dem på anden måde, men ikke mellem juridiske personer. Når man har lavet en koncerndannelse, sådan at man har et moderselskab, dattersels-

skab, datterdatterselskab, oldebarnselskab, tipoldebarnselskab osv. og man skal have udbyttet op til ham, der virkelig ejer det, så beskattes man 5 gange, mens man kun bliver beskattet én gang, hvis det har form af en vandret koncern i stedet for en lodret koncern. Det er i hvert tilfælde under alle omstændigheder en urimelighed, som vi stort set også er kommet væk fra.

På samme måde kan jeg ikke se, at ligningslovens § 14, som skatteministeren nævnte, bør have nogen plads her. Ligningslovens § 14 og de betragtninger, der har ligget bag ved den regel og dens forskellige ændringer i de sidste par år, er så ganske klart noget, der har relation til ydelser imellem fysiske personer.

Bidragsformen var en af de indvendinger, man havde både fra ministerens side og fra andres side. Ja, dertil er kun det at sige, at om man vil give det i form af naturalier eller man vil give det i form af penge eller man vil give det i form af gældsbreve, eller hvad der nu er tale om, kan man selv bestemme. Man må bare gøre sig klart, at det beløb, der fradrages hos det ydende selskab, må være det samme som det beløb, der indtægtsføres hos det modtagende selskab. Det kan selvfølgelig ikke være således – det var det eksempel, ministeren nævnte – med et usikret gælds brev, at man siger: all right, nu fradrager vi til parikurs. Men det skal kun indtægtsføres hos det modtagende selskab til kurs 7 eller kurs 14, eller hvad der nu er tale om. Hvis bare man, når der er tale om virksomheder, der bliver beskattet efter nogenlunde samme sats, holder sig til, at man har den samme værdiansættelse hos yder og hos modtager, så er der ikke nogen som helst særlige problemer at beskæftige sig med dér.

Ministeren nævnte – det var der også et par af ordførerne der gjorde – at man måske ikke kan foretage disse overførsler på grund af de restriktive regler, vi har i aktieselskabsloven eller i anpartsselskabsloven. Det er muligt, at man kommer ind i noget sådant, men der er bare det at sige til det, at så længe vi har disse regler i selskabslovgivningen, som fremskridtspartiet jo er totalt imod, så må man selvfølgelig overholde dem. Man må bare sige: det her er en skattelov, og hvis man kommer til at overtræde reglerne i selskabslovene, så får man de sanktioner, der er knyttet til det, f.eks. at skulle omgøre regn-

[Glistrup]

skabet, at ifalde bødestraf, eller hvad der nu bliver tale om.

Den eneste, om man så må sige væsentlige indvending af dem, jeg hørte, drejede sig om danske virksomheder, der har udenlandske datterselskaber. Hvordan kommer det til at forholde sig her? Dér er det ganske klart, at nærværende forslag repræsenterer en skærpelse i forhold til gældende ret. Det er vi helt enige i. Det er i og for sig ikke noget, vi har overset fra forslagsstillernes side. Det er bare, fordi vi mener, at det er aldeles uhensigtsmæssigt at kaste det ned i posen af sambeskatning og datterselskabslempelse. Det hører systematisk til i forbindelse med dobbeltbeskatningskonventioner og lempelse for virksomhed i udlandet. Det er det problem, vi skal løse, vi skal ikke løse dette problem, som er aldeles artsfjernt fra det, vi diskuterer her. Den vej, det skal ske, er ikke over sambeskatningsreglerne. Et af de mange eksempler på, hvordan det bliver mere og mere umuligt at køre løs med det nuværende grundlag for juraen på dette område, er betænkningen fra september måned i år, der er omtalt i motiverne, men i og for sig har vi et endnu friskere eksempel, nemlig lovforslag nr. L 79, der blev fremsat her i folketinget i forgårs af skatteministeren. Her skal man igen til at file på det på en måde, som jeg tror at selv skatteministeren vil finde utilstrækkelig. Men det får vi jo lejlighed til at diskutere, når lovforslag nr. L 79 kommer til første behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Ved enhver skattelov står man over for et valg mellem på den ene side forenkling og på den anden side mulighederne for skattetænkning. Det er helt klart, også efter hvad hr. Glistrup sagde her til sidst, at mulighederne for skattetænkning langt overstiger den beskedne fordel i forenklingsmæssig henseende, som måtte være i lovforslaget.

Vi kan fortsat ikke anbefale lovforslaget.

Glistrup (FP):

Muligheden for skattetænkning går i det foreliggende tilfælde ud på, at man vil lade aktieselskab A eller aktieselskab B betale præcis det samme skattebeløb. Skatteministeren kan være raslende ligeglad med den form

for skattetænkning, hvis han får det samme beløb i kassen, uanset om afsenderen hedder aktieselskab A eller aktieselskab B. Derfor afviser jeg, at der på nogen som helst måde åbnes op for, hvad man ud fra noget som helst synspunkt, selv det mest puritanske, kan kalde utilbørlig skattetænkning, med det forslag, der her er fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ophævelse af lov om regulering af kreditformidling.

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 16/11 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Selv om vi måske kan gå ind for den grundholdning, forslagsstillerne giver udtryk for, må jeg alligevel afvise forslaget. Kreditformidlingsloven har ved hele sin eksistens – loven som sådan har aldrig været brugt – været med til at lette gennemførelsen af de pengepolitiske intentioner og dermed aftalegrundlaget mellem Nationalbanken og brancheforeningerne, og den har som sagt virket i en halv snes år. Jeg synes, den har været en god basis for den kreditpolitiske pengepolitik, der har været ført, og den har været medvirkende til, at man har kunnet lave disse aftaler, uden at der har været brug for at bruge selve loven.

For det første er brancheforeningerne klar over, at de pengepolitiske myndigheder har